

Arrest

**nr. 152 206 van 10 september 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 22 maart 2012 de bestreden beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 27 maart 2015 beslissingen waarbij verzoekers worden erkend als vluchteling.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve moet worden vastgesteld dat derde en vierde verzoeker, geboren op respectievelijk 5 januari 2006 en 9 oktober 2010, als minderjarigen niet over de vereiste bekwaamheid beschikken om in eigen naam een annulatieberoep bij de Raad in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in zoverre het is ingesteld door derde en vierde verzoeker (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

2.2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, gelet op het gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

2.2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2.3. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 7 mei 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.2.4. Verzoekers richten op 21 mei 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), *Memorie van toelichting*, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.2.5. In het proces-verbaal van 20 augustus 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De advocaat van de verzoekende partij stelt slechts een vraag tot horen te hebben ingediend om de belangen van zijn cliënten veilig te stellen. Zijn Cliënten werden erkend als vluchteling, waarover de advocaat stelt niet te zijn geïnformeerd vóór de beschikking. De verwerende partij meent dat de verzoekende partij niet getuigt van enig belang.”*

2.2.6. Verzoekers' raadsman stelt te hebben verzocht te worden gehoord teneinde de belangen van zijn cliënten veilig te stellen. In casu verduidelijkt de raadsman evenwel niet op welke wijze deze belangen zouden zijn geschaad ten gevolge van het gestelde in de beschikking. Dat de raadsman slechts voor het

eerst middels de beschikking op de hoogte werd gesteld van de erkenning van verzoekers als vluchteling, impliceert niet dat zij thans nog enig belang bij huidig beroep zouden kunnen doen gelden. De Raad merkt hierbij op dat wanneer het belang van verzoekers in vraag wordt gesteld, zij hieromtrent een duidelijk standpunt dienen in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitend geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Verzoekers blijven hiertoe in gebreke.

2.2.7. Verzoekers brengen geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking van 7 mei 2015 werd aangegeven, namelijk dat zij geen belang hebben bij huidig beroep, gelet op hun erkenning als vluchteling. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA